

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Ioanne qui mortuo Imperatore Onorio, tyrannidem Romae exercuit, &
quo pacto Deus praecibus Theodosii inclinatus, illum in exercitus Romani
manus tradiderit. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

carit. Accedit eo, quòd cum Constàtinopoli in Amphitheatro pugnans cum bestijs quodam tempore pro spectaculo ederet, populusque sublato clamore postularet, vt aliquis ex eorù numero, quorum insigniter eminebat audacia, cum fera bestia decertaret: respondit, an non explore cognitum habetis, nos ita assuefactos esse, vt nulla crudelia spectacula contemplari possimus. Quæ cum populus ex eius ore audiisset, de reliquo à crudelibus spectaculis abstinere didicit. Quinetiam adeo pius fuit, vt omnes Dei sacerdotes honorificè coleret, eosque potissimum quos intellexerat, pietate in primis excellere. Fertur præterea sacrum, quo episcopus Chebrorum, qui Constàtinopoli mortem obiit, indutus erat, quæsiuisse, eumque quantum sordidatum induisse, persuasum nimirum se aliquid ex mortui sanctimonia inde percepturum. Quodam anni tempore procelloso admodum & turbido, consueta statutaque spectacula, populo ea flagitante in circo edidit. Vbi autem Circus hominibus refertus fuit, tempestas cœpit esse vehementior. Ac cum magna vis niuis præceps delaberetur, tum Imperator perspicuè declarauit, quo animo exga Deum affectus esset: sic enim populum per præcones compellauit: quin multo fatius est, vt neglecto spectaculo omnes vno ore Deum precemur, vt ab imminente procella conseruemur incolumes. Vix hæc verba protulerat, cū omnes in Circo vno animorum consensu, summaque cum alacritate Deo præces fundere cœperunt: totaque Ciuitas quasi vna ecclesia fuit. Tum Imperator in media hominum frequentia, priuati hominis habitu incedens, hymnos recitare exorditur: nec spes certè illum frustrata est. Nam aer serenus factus est: & annonæ charitas, Dei benignitate in omnium rerum affluentiam commutata. Si quando bellum concitabatur, Dauidis exemplum imitatus, ad Deum confugit, pro certo persuasus eum bellorum administratorem esse: precumque subsidio adiutus ea prospere, & fœliciter gessit.

De Ioanne qui mortuo Imperatore Onorio, tyrannidem Romæ exercuit, & quo pacto Deus precibus Theodosii inclinatus, illum in exercitus Romani manus tradiderit. CAP. XXIII.

Hoc

HOC loco igitur, qua ratione paulo post bellum cum Persis gestum, Honorio mortuo, Asclepiodoto & Mariano Coss. ad decimum octauū Calend. Septembris, ope diuina nixus Ioannem tyrannum profligarit, commemorabo. Res namque id temporis gestæ sunt dignæ (meo quidem iudicio) quæ memoriæ posterorum commendentur. Nam quæ res Hebræis, Moÿse duce, mare rubrum traiccientibus, eadem etiam Imperatoris ducibus, cum eos cōtra tyrannum mitteret, acciderunt: quarum quidem summam ego paucis complectar: vberiore autem earum explanationem, quoniam separata tractatione eget, aliis persequendam relinquam. Quanquam Theodosius Imperator de morte Imperatoris Honorii certior factus erat, eam tamen alios celauit, aliāq; causā alias commemorata, de ea re complures fefellit. Mittit etiam clam militem Salonas, vrbem Dalmatiæ, vt si quis in partibus versus occidentē fortē nouis rebus studeret, præsto essent, qui eius conatus reprimere. Quibus rebus ita comparatis, tandem mortē auunculi omnibus palam facit. Interea temporis Ioannes, qui inter scribas Imperatoris principem locum obtinuit, cum prosperum suæ fortunæ cursum moderatē ferre non posset, imperium arripit, Legatosq; ad Imperatorem Theodosium mittit, per quos postulat, vt Imperator declaretur. Theodosius Legatis eius in custodiam traditis, ducem Ardaburium qui in bello Persico res plane maximas confecisset, ad Ioannem mittit. Ille cum Salonas venisset, inde transmittit in Aquileiam, casuq; aduerso, vti putabatur, vsus est. Casus autem hic fuit, qui deinceps sequitur: Dum nauigabat, vento aduerso flante, in manus tyranni delatus est: qui illo cōprehenso, spem concepit Theodosium necessitate compulsum fore, modō ducem suum Ardaburium saluum vellet, vti ipsum crearet declararetq; Imperatorem. His auditis, & Theodosius ipse, & exercitus etiam contra tyrannum missus, anxio & sollicito animo fuit, ne quid mali Ardaburium à tyranno perpeteretur. Aspar igitur filius Ardaburij cum & patrem à tyranno comprehensum, & infinitas Barbarorum copias ad auxilia tyranno ferenda accessisse certior factus esset, omnino incertus animi erat, quid ageret. Itaque preces pii Imperatoris illo tempore rursus plurimū

S O C R A T . H I S T O R .

momenti habuisse constabat . Nam Angelus Dei in habitu & forma pastoris, ducem itineris Aspari se præbuit, & per Stagnum Rauennæ adiacens (in ea namque ciuitate tyrannus commoratus, ducem Ardaburium tenuit) copias eius deduxit: qua via nemo vnquam iter fecisse commemoratur . Deus igitur qua transiri non poterat, transitum Aspari patefecit. Ille tum copiis per Stagnum cuius aqua diuina ope penitus exhausta fuit, traductis, portas ciuitatis, quas apertas offendit, ingressus, Tyrannum opprimit. Quo tempore etiam Imperator sanctissimus (cui ludos Circenses peragenti significatum est tyrannum è medio sublatum esse) suam eximiam erga Deum pietatem perspicuè declarauit . Sic enim populum affatur: relictis his oblectamentis, huc potius, si videtur, nos referamus: ad ecclesiam profecti, preces Deo, quibus illi pro tyranno ipsius manu occiso agamus gratias, piè fundamus. Quæ cum dixisset, non modò spectaculis finis impositus fuit, verum etiam omnes, illis neglectis, per medium circum vna voce gratiarum actionem pariter cum Imperatore decantantes iuerunt, rectaque ad Ecclesiam Dei contenderunt: ibique totum diem commorati sunt, & ciuitas vniuersa, instat vnus fuit ecclesiæ .

Quòd Ioanne tyranno è medio sublato, Theodosius Imperator Valentinianũ Constantio & Placidia matertera sua prognatum Imperatorem Romæ renunciat. C A P . X X I I I I .

TYranno iam è medio sublato, Theodosius animo agitare cœpit, quem partium versus occidentem Imperatorem declararet: Erat ei Consobrinus nomine Valentinianus, admodum adolescens, ex Placidia matertera sua natus, quæ filia fuit magni Theodosij Imperatoris, soror Augustorum, Arcadij & Honorij: Constantius autem, qui ab Honorio Imperator declaratus est, cumque illo ad exiguum tempus imperio functus, mortem obiit, pater Valentiniani fuit. Theodosius hunc suum Consobrinum Cæsarem renunciatum, ad partes occidentis misit, rerum administratione matri Placidia concredita. Postea dum ille ipse in Italiam iter facere maturabat, vt Consobrinum declararet Im-